

der foreligger om denne Sag, at det Indtryk, jeg har faaet deraf, er, at, hvis vor Regering tidligere var gaaet ind paa at acceptere det Princip, som er opstillet af Spanien, uden at gaa ind paa Detaillerne deraf, vilde vi muligvis have opnaaet det Gode, at vi havde faaet den midlertidige Begunstigelse, at vi midlertidig vare blevne stillede paa samme Fod som f. Ex. Sverig-Norge og Tyffland. Men derimod tilstaar jeg ligefrem, at jeg ogsaa har faaet det Indtryk, at det med Hensyn til Resultatet af selve Traktaten omtrent vilde have været ligegyldigt. Derimod, hvis vi havde havt en ny Toldtarif, hvor Tolden paa Frugter havde været høiere, er det meget rimeligt, at vi vilde kunne have sat Noget igjennem paa det Punkt. Men naar man vil fremsøre denne Traktat som Noget, der skulde være saa overordentlig fordelagtigt for Holland selv, vil jeg dertil sige, at efter de Oplysninger, jeg har været i Stand til at fremskaffe, viser det sig, at det er Spanien, der har Fordelen. Det er Spanien, der har søgt at faae Traktaten, fordi det staaar sig overordentlig godt ved det Arrangement, det har truffet ved at afslutte denne Traktat, der gaar ud paa, at i disse 3 Aar maa ingen af Magterne forøge deres gjensidige Toldsatser. Men hvorfor kan Spanien staa sig saa overordentlig godt derved? Det skal jeg forklare dem, mine Herrer. Tolden paa Rosiner i Holland er $1\frac{1}{2}$ Ore pr. Pund; efter det Forslag, som spæver i Lusten hos os, skulde Tolden være 5 Ore, og efter Traktattolden, som svarer til vor nuværende Told, $1\frac{2}{3}$ Ore. Paa Figen er Tolden $\frac{3}{4}$ Ore i Holland, 5 Ore efter Forslaget her, og efter Traktaten $1\frac{2}{3}$ Ore; Olie 0,4 Ore, efter Forslaget 2 Ore, efter Traktaten 1,08 Ore. Hvad Dranger angaar, da er Tolden i Holland 5 pCt., hvilket udgjør omtrent $\frac{1}{2}$ Ore; Forslagets Told er 5 Ore, Traktattolden 3,125 Ore. Paa Mandler er Tolden i Holland 3 Ore pr. Pund; efter vort Forslag skulde den gaa op til det enorme Tal 20 Ore pr. Pund, og efter Traktaten er den 5,76 Ore. Vindruer har ligeledes en Told af 5 pCt., medens vi skulle have 20 Ore efter Forslaget, og efter Traktaten 3,60 Ore. Nu kommer Vinen, og det er en Hovedsag ganske vist. I Holland er der slet ingen Told paa Vin, men der er ganske vist en anden Afgift. Det er et mærkelig kompliceret Toldsystem, som der er paa Hovedartikler som f. Ex. Vin og Sukker. Der er ingen Told, men der er en høi Accise, dog er denne Accise i Holland ikke mere end lig med 15 Ore dansk, altsaa det Samme, som vort Forslag gif ud paa, og der er ikke nogen Forhøjelse

paa Flaskevin. Der er ganske vist, naar den kommer høit op i Alkoholdholdighed, et Tillæg; men det er som sagt først, naar man kommer meget høit op i saa Henseende, medens vort Forslag gif ud paa 15 Ore, 20 Ore med Alkoholdholdighed over 15 pCt., og 25 Ore for Vin; altsaa efter vort Forslag ere vi meget høiere, end Holland er. Nu er det dog givet, at naar man tager Hensyn til disse lavere Toldsatser, er det en Fordel for Spanien, at det har sikket sig disse lavere Toldsatser, som ikke kunne forandres i 3 Aar, og det har til Gjengjæld derfor gaaet ind paa at blive ved med 15 Ore, som er den Told, der er slaat fast. Men spørger man paa den anden Side: Hvad Fordel har Holland deraf? Ja, da har det egentlig meget ringe Fordel, thi det har ikke af den Slags Artikler, som vi have, nemlig Klipstik, som skal indføres til Spanien. Altsaa det har været til stor Fordel for Spanien, og derfor kan man saa godt begribe, at de have funnet komme overens paa Vilkaar, der tilskyndeladende ere saa overordentlig gunstige; det er klart.

Jeg skal nu tillade mig at gaa over til Spørgsmaalet om Dagsordenen. Efter denne korte Udtalelse af mig om selve Forslaget vil det være indlysende, at jeg paa ingen Maade heller kan betragte det Forslag, som er kommet til os, som et Forslag, om hvilket man virkelig kan sige, at det er acceptabelt; tværtimod, jeg for mit Vedkommende vil erkende, at jeg vil aldrig kunne gaa ind paa det. Ganske vist, naar man vil se det alene fra Handelsmandens Standpunkt, kan det være ganske fortræffeligt, men vi Handelsmænd, vi se ogsaa hen til Staten, og vi kunne ikke komme til det Resultat, at det skulde kunne paa nogen Maade være tilraadeligt at gaa ind paa en saadan Reduktion i Indtægterne, som dette vil være. Jeg skal ikke gaa ind paa disse Summer, dem har der allerede været talt om, der kan strides lidt frem og tilbage derom, men jeg skal kun udtale det, at jeg ogsaa vilde finde det i yderste Grad uforsigtigt, om man vilde for at dække en Underbalance angribe de Midler, vi allerede have opparet. Der vil nok komme Tider, hvor vi kunne bruge dem, og jeg tror det er en slet Økonomi, naar man har Raadighed over sine Indtægter, da at indrette sig saaledes, at man er absolut nødt til at tage af sin Formue for at leve. Naar jeg dog ikke paa nogen Maade kan være enig i den Dagsorden, der er stillet nu, saa er det af helt andre Grunde. De Herrer ville erindre det Standpunkt, jeg stod paa her i Salen i Fjor med Hensyn til Toldloven. Jeg tilraadede den Gang og stillede